

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 170/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť B. D., Česká republika, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 165/2007 z 12. novembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. D. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. marca 2008 doručená sťažnosť B. D., Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 165/2007 z 12. novembra 2007.

Zo sťažnosti vyplýva najmä to, že sťažovateľka podala proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19 Co 200/04 z 3. mája 2005 (v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4 C 482/00 z 19. mája 2004) dovolanie, v ktorom namietala nesprávne právne posúdenie majetkovej veci jej rodičov súdmi nižších stupňov. Vo svojej sťažnosti zaslanej ústavnému súdu veľmi podrobne (v devätnástich bodoch) poukázala na chronologický vznik predmetného majetkovoprávneho sporu, obšírne poukázala na údajné skutkové a právne pochybenia právnych zástupcov v danej veci a najmä pochybenia všeobecných súdov, ktoré podľa presvedčenia sťažovateľky jej v tejto veci neposkytli dostatočnú právnu ochranu. Podstata sťažnosti však spočíva v tom, že sťažovateľka napáda uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 165/2007 z 12. novembra 2007. Svoju sťažnosť uzatvára takto a návrh (petit) konkretizuje nasledovne:

„Uvedené súdy v SR, ktoré rozhodujú už 31 rokov o mne bezemne v neprospech môj a to iba za prítomnosti cudzích uvedených podvodníkov svoje protizákonné rozhodnutia zákonným spôsobom a predloženými písomnými právnymi dôkazmi neodôvodnili (§ 157 ods. 2 a 167 a nasl. OSP), tak aby bolo preskúmateľné žiadam a navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal tento nález:

1. Uznesením Najvyššieho súdu SR v Bratislave zo dňa 12. novembra 2007 sp. zn. 3 Cdo 165/2007 bolo neoprávnene zasiahnuté do práva sťažovateľky a jej rodičov na spravodlivý proces vyplývajúci z čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne i do princípu právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 12. novembra 2007, č. k. 3 Cdo 165/2007 sa zrušuje.

3. Rozsudok č. k. 19 Co 200/2004 zo dňa 3. mája 2005 Krajského súdu v Trenčíne sa zrušuje.

4. Rozsudok č. k. 4 C 482/2000 zo dňa 19. 5. 2004 Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sa zrušuje.“

2. Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 165/2007 z 12. novembra 2007 nadobudlo právoplatnosť 29. novembra 2007.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľka napáda neústavnosť uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 165/2007 z 12. novembra 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. novembra 2007. Vzhľadom na túto rozhodujúcu skutočnosť treba predmetnú sťažnosť spísanú 14. marca 2008 a následne odovzdanú na poštovú prepravu považovať za oneskorene podanú. V okolnostiach danej veci a fortiori platí oneskorenosť vo vzťahu k rozsudku

Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19 Co 200/04 z 3. mája 2005 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4 C 482/00 z 19. mája 2004.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008